

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Belißarij contra Vandalos expeditione, & eorum internitione. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

His rebus gestis Vandaloſ ſequi: & ex eo tempore per iter vniuersum ut Vandalī ſimilia conſciſcere ſcelera, ſic ſpecu latores ſimilibus pietatis officijs perfungi non delliterūt. Vbi proprius ad Tripolim ventum eſt, ſpeculatorēs ante uertunt: nuntiant Cabaoni, quæ tum Vandali, tum iþiſ in Christianorū templa præſtitiffent, & quod hostes eſſent in proximo. Quibus auditis, Cabaones parat ſead prælium: in quo magna pars Vandalarū interiit: multi ab hostib⁹ capti, perpauci autem ex eo exercitu domum reuerterunt. Atque haec quidem plaga à Maurisij Thraſymundo iſliſta fuit: qui poſtquam viginti ſeptem annos Vandalarū gentem rexiflet, abiit ē vita.

*De Beliſarij contra Vandaloſ expeditione, & eo-
rum internitione. Cap. XVI.*

Est apud eundem scriptorem, Iuſtinianum misericordia erga Christianos, qui in illis locis miſere afflige bantur, adductum, bellum indixiſſe Vandaliſ, fed hortatu Ioannis, qui aulæ præfectus fuit, à proposito deſtitifſe: poſtea tamen per viſionem, quæ ei apparuit, admoniſſum, vt eam expeditionem fuſcipere non tardaret. Nam iniurias Christianis illatas vlcifendo, eſſet Vandaloſ omnino proſfigaturus. Hac igitur viſione animatus, ſeptimo anno imperij ſui, Beliſarium ad bellum Chartagi ni contra Vandaloſ geſturuſ mittere ſtatuit. Nauis igitur prætoria, in qua traſceret Beliſarius, circiter aſtium ſolſtitium ad lituſ, quod ante palatiuſ eſt, appelluſ Epiphanius, qui tum epifcopus Constantinopolitanuſ fuit, de more precari, nonnullos ex militibus baptiſmi la uacro tingere aggreditur, poſtemò eos ad nauem prætoriam deducit. Commemorantur præterea ab eodem au thore nonnulla de Cypriano martyre, quæ ſunt huic noſtræ historiæ valde accommodata, ſic enim ſcribit. Cyprianum, virum ſanctissimum Chartagiñesēs ad vnum omnes in primis colunt: cui templum plane memorabile extra vihem ad lituſ mariſ extruxerunt: euq; cū alijs pietatiſ officijs veſerantur, tum festu diē, quæ Cypriana vocat quo-

quotáuis celebrát. Atq; nautæ tépestaté quæ solet incidere
eo ipso tépore quo Libyes hoc festū celebradū statuebār,
huius nomine cuius mētionem nuper feci nūcupare solēt.
Istud templum Vádali, regnante Onoricho, Christianis vi
abstulerunt: indeque Sacerdotibus cum ignominia expul-
sis, de reliquo Arianis, vtpote ad eorum ius pertinens, red-
diderunt. Ex quibus rebus cum Libyes magnam ægritudi-
nē & angorem animis caperét, fertur Cyprianū illis secun-
dum quietem s̄epe apparuisse: dixisseque Christianos non
debere ob eam causam in mōrōre & solicitudine esse. Se
enim post aliquod temporis spatiū eam iniuriam vindi-
caturum, quæ prædictio temporib⁹ Belissarij explera fuit,
nam idem Cyprianus martyr prædixerat, Chartagine, post
nonagesimumquintū annum, quo à Vádalīs capta & exci-
sa fuit, in potestatē Belissatij ducis exercitus Romani ven-
turā, & Vandaloſ omnino expugnatōs fore, & opinionem
Arianam ex finib⁹ Libyæ prorsus relegatum iri, & Chri-
stianos sua templa recuperaturos.

De manub⁹ quæ ab Aphrica venerunt.

CAPVT XVII.

ABeodem porro authore literis proditum est, Belissa-
rium, postquam Constantinopolim, profligatis Van-
dalīs, reuertit, spolia & captiuos, circum urbem duxiſ-
se, ipsumque Gelimerem Vandalorum ducem, triumpho ei-
decreto, per circum vndiq; vexisse, quæ omnia admiratione
planè digna fuere. Inter quæ, spolia, monumenta erant
admodum preciosa, Genzerichi nimirū: qui quidem pala-
tium Romanum id temporis, sicut antē narrauit, diripuerat,
cum Eudoxia coniunx Valentiani Imperatoris Romano-
rum versus occidentem habitantium, Maximini opera &
virum amisit, & ob castimoniam contumelijs affecta, Gen-
zerichum accersiuit, cui pollicita est se urbem prodituram.
Eo tempore igitur Genzerichus, Roma incēsa, Eudoxiam
vnā cum filiabus in Vandalorum regionem abduxit. Eo-
dem tempore etiam vnā cum alijs monumentis, eripuit ea,
quæ Titus filius Vespasiani, Hierosolymis subactis,
Romam deportauerat: id est, monumenta, quæ Salo-
mon Deo quem eximiē colebat cōsecrauisset. Quæ Iusti-

N n 5 nus ad